

Hvis tilsynsmyndigheden foretager selvhjælps-handlinger under driften i relation til vilkårene (eksemplvis kraven til den forudsigelige løbende monitoring og perkolatopsamling), kan sikkerhedsstillelsen anvendes hertil, også selv om det er i driftsperioden. Det kunne f.eks. blive aktuelt, hvis en virksomhed er gået i betalingsstandsning eller af den ene eller anden grund midlertidigt ophører med at modtage affald. Såfremt dette er blevet aktuelt, vil der skulle ske en efterregulering af sikkerhedsstillelsen, således at den kan bygges op til det fulde beløb inden nedlukning. Er der derimod tale om selvhjælps-handlinger i relation til uforudsigelige foranstaltninger såsom afværgforanstaltninger, finder alene de almindelige regler om selvhjælps-handlinger anvendelse.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger under afsnit 5.4 vil lovforslagets regulering af bestående anlæg som generelt udgangspunkt ikke være erstatningspådragende efter grundlovens § 73. Det er endvidere Miljø- og Energiministeriets antagelse, at der heller ikke i almindelighed kan tænkes tilfælde, hvor den foreslåede regulering af de bestående anlæg, dvs. påbud om nedlukning om efterbehandling samt krav om sikkerhedsstillelse vil ramme så indgribende og byrdefuldt, at der i det konkrete tilfælde vil foreligge ekspropriation. Der er på denne baggrund ikke foreslået indført en ordning, hvor der i særlige tilfælde skal ydes erstatning for evt. tab som følge af meddelte påbud eller krav om sikkerhedsstillelse. Som følge heraf vil der ikke være hjemmel til at stille krav om sikkerhed, såfremt der undtagelsesvis skulle vise sig tilfælde, hvor et indgreb måtte være af ekspropriativ karakter.

Ad § 39 b, stk. 2

Ministeren vil i en bekendtgørelse fastsætte nærmere regler for sikkerhedsstillelse.

Loven regulerer ikke, hvilken form for sikkerhed der skal stilles over for godkendelsesmyndigheden, ligesom det ikke for nærværende er tanken at fastsætte nærmere regler herom. Sikkerhedsstillelse kan f.eks. ske ved en bankgaranti, eller ved at virksomheden deponerer på en beskyttet konto, hvor sikkerhedsstillelsen i forhold til myndigheden er beskyttet mod krav fra kreditorer.

Omkostningen for kommunen, jf. pkt. 5.1 under de generelle bemærkninger, ved at stille den pågældende garanti på anfordringsvilkår over for godkendelsesmyndigheden - dvs. den kapitaliserede værdi på markedsmæssige vilkår af den risiko, der er forbundet med en sådan garanti - vil svare til det beløb, som kommunen ellers skulle have betalt - for på markeds-

vilkår - at få stillet en bankgaranti på almindelige vilkår for opfyldelsen af de pågældende forpligtelser over for godkendelsesmyndigheden. Herved sikres det, at brugerne af deponeringsanlægget over gebyret også kommer til at betale for værdien af den sikkerhed, der er forbundet med, at kommunen - og dermed kommunekassen - fuldt ud hæfter for driftsansvaret. På denne måde opnås i højere grad sikkerhed for, at de kommunale deponeringsanlæg økonomisk hviler i sig selv, og at offentligt og privat ejede deponeringsanlæg sidestilles i konkurrenceretlig henseende.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger er det ikke intentionen, at der skal stilles sikkerhed for det fulde beløb allerede ved ibrugtagningen af anlægget. Tanken er, at sikkerhedsstillelsen skal bygges op i løbet af den periode, hvor der deponeres affald på anlægget.

Ministeren vil i en bekendtgørelse fastlægge kriterier for beregning af sikkerhedsstillelsen til brug for godkendelsesmyndighedens konkrete fastsættelse af vilkår om sikkerhedsstillelse - herunder om foreløbig fastsættelse af efterbehandlingsperiodens varighed som grundlag for udregning af sikkerhedsstillelsens størrelse. Udgangspunktet for beregningen af sikkerhedsstillelsens størrelse er de vilkår om nedlukning og efterbehandling, der fremgår af miljøgodkendelsen, dvs. de forudsigelige omkostninger. På baggrund af de affaldsmængder, som forventes deponeret på anlægget, skal godkendelsesmyndigheden herefter angive, hvor stor sikkerhed, der skal stilles pr. ton affald, der deponeres. Krav til sikkerhedsstillelsen vil blive differentieret afhængig af, hvilken affaldskategori der er tale om (henholdsvis farligt affald, mineralsk affald, blandet affald og inert affald). Når tilpasningen af direktivets bilag er afsluttet, jf. pkt. 3 i de generelle bemærkninger, vil der i en bekendtgørelse blive fastsat nye regler om efterbehandlingsperiodens længde for de forskellige anlægskategorier relateret til de forskellige typer affald.

Sikkerhedsstillelsen forudsættes at blive reguleret efter behov. I bekendtgørelsen vil der blive stillet krav om, at godkendelsesmyndigheden fastsætter en mindste sikkerhedsstillelse for en periode.

Et deponeringsanlæg udgøres typisk af flere (deponerings-)enheder, som igen er opdelt i et antal celler. Det typiske er, at der deponeres affald i enhederne/cellerne i forskellige tempi, og i forskellige perioder. Det forudsættes, at det fremgår af godkendelsesvilkårene, at nedlukning og efterbehandling skal iværksættes i takt med, at selve deponeringen i de enkelte enheder/celler ophører, og at deponering af affald i nye celler ikke må påbegyndes, førend der i henhold til den